

РЕШЕНИЕ

№ 7757

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12323** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба, вх. № 40116 от 18.12.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 53 – 00 – 2967 от 12.12.2020 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от Б. М. Г. Енд Ко, немско командитно дружество, вписано в районен съд Т. под идентификационен номер DE[EИК], ЕИК [ЕГН], чрез пълномощника си адв. Д. Ц., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 2 срещу Решение № ПО – 169 от 27.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53 – 00 - 2967 от 20.11.2020 г. на оспорващия срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № С200022 – 023 – 0003275 от 02.11.2020 г., като неоснователна.

С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП и да се постанови ново, с което да се уважи жалбата на оспорващата срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Твърди се, че актът е незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила – липса на законово определените в чл. 121 от ДОПК предпоставки за налагане на обезпечението, в противоречие с материалноправния закон – при липса на обезпечителна нужда и при несъответствие с наложените мерки с целта на закона. Посочва се, че веднага след получаването на информация за банковата сметка, по която да бъде внесено обезпечението, на 04.08.2020 г, жалбоподателят е внесло сумата от 53 660, 15 лв. по сметка на НАП и е

представило доказателства за това с нарочна молба от 07.08.2020 г. Посочва се, че внесената сума надхвърля размера на установения данък към датата на издаване на ревизионния акт. С решение от 14.08.2020 г. директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” – С. е спрял изпълнението на РА, като е определил, че размерът на дължимите с е лихви се начислява към 07.08.2020 г., а не към датата на жалбата и определя сума в размер на 279, 31 лв. за доплащане на дължимите лихви. Същите са внесени на 19.08.2020 г. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. К., която поддържа оспорването и предлагат да се отмени обжалваното решение. Претендира сторените съдебно – деловодни разноси и депозира писмено становище.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, търсено от жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че Постановление с изх. №0200022-023-0003275/02.11.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено от Р. И. Я. - Г., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р – 2200 – 22200 – 05754 – 039 – 001 от 29.10.2020 г. на А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител ревизия на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, във връзка с Ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р -2200 – 22200 – 05754 – 020 – 001 от 23.09.2020 г. Ревизията е повторна и е във връзка с решение на директора на дирекция „ОДОП“ С. № 1406 от 11.09.2020 г. Обезпечителната мярка - запор върху вземане от трето задължено лице ТД на НАП С., налични парични средства, преведени от дружеството по сметката на ТД на НАП С. —във връзка със задължения по издаден ревизионен акт №Р-22221018006946-091 - 001/22.06.2020 г. в размер на 14 786,74 лв. в това число главница - 11 717,23 лв. и лихва - 3 069,51 лв. към 29.10.2020 г., е наложена въз основа на цитираното по-горе мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения. В искането е посочено, че възложената ревизия на „Б. М. Г. Енд Ко“ (чуждестранно нефизическо лице) с ЕИК [ЕГН] обхваща установяване на задължения на дружеството за корпоративен данък за периода 01.01.2017 г. - 31.12.2017 г.

Във връзка с издаденото ПНПОМ е изпратено Запорно съобщение с изх. МС200022-119-0013617/02.11.2020 г. до ТД на НАП С..

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и е допустима, като подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл.

167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния взыскател.

В конкретния случай публичният изпълнител е извършил анализ на събраните доказателства относно имущественото състояние на жалбоподателя, анализ на размера на задължението, възможността на длъжника да обслужва текущите и настоящите задължения, както и гаранциите за събиране на публичното вземане на принципа за бърза ликвидност на вземанията, с оглед на което е обосновал обезпечителната нужда за налагане заповор върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, с обжалваното постановление.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство, което се извършва само по време на висящо производство, каквото е в случая ревизионното производство. Налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Необходимостта от прилагане на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

В административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вманил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля. Следва да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт. Размерът на задълженията се определя от ревизиращия екип и обосноваването им също е от тяхната компетентност. Предвид на гореизложеното, неоснователни са

изложените от жалбоподателя доводи за неправилност на Постановление с изх. № С200022 – 023 – 0003275 от 02.11.2020 г.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, че липсват фактически и правни основания за издаването на ПНПОМ и конкретни обстоятелства, които налагат прилагането на обезпечителната мярка трябва да се посочи, че са спазени изискванията на чл. 196 от ДОПК.

Ревизиращият екип в своето Искане точно и обосновано е посочил мотивите, поради е приел, че са налице предпоставките за налагане на ПОМ по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Видно от издаденото постановление, публичният изпълнител е извършил необходимия анализ на предоставената от страна на ревизиращия екип информация. Публичният изпълнител законосъобразно е наложил заповед върху вземане от трето задължено лице ТД на НАП С.. Паричните средства са преведени по сметка на ТД на НАП С. като обезпечение във връзка с издаден ревизионен акт.

Публичният изпълнител правилно е отчетел факта, че вземането на дружеството се явява единствен, наличен актив, които ще позволи бързо и ефективно удовлетворение на кредитора, при евентуално пристъпване към принудително изпълнение. Освен това заповедта върху налични парични средства обезпечава вземането на приходната администрация по най-сигурен начин.

На следващо място съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. В конкретния случай, предпоставките обуславящи налагане на конкретната обезпечителна мярка - заповед, са съобразени от публичният изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения и предложението на ревизиращия екип е формирал обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като е избрал и най- подходящата обезпечителна мярка с оглед установената фактическа обстановка.

От друга страна публичният изпълнител се е съобразил и с разпоредбата на чл. 121, ал. 3, да не бъде сериозно възпрепятствана дейността на ревизираното лице, като е наложил заповед върху суми, които следва да му бъдат възстановени от НАП.

В правомощията на публичният изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. С оглед на затрудненото удовлетворяване на бъдещото публично вземане, при наличие на обезпечение върху активите на лицето, се въздейства неблагоприятно върху него, именно поради факта, че почти във всички случаи, при които е налице предпоставката по чл. 121, ал.1 от ДОПК, обезпечението води до затруднение на ревизирания субект. Разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова, което представлява „сериозно възпрепятстване дейността на лицето”. Следва да се отбележи, че втората хипотеза в чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда още по – изявен превес на публичния интерес, като посочва, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл. 6 от

Административно процесуалния кодекс (АПК), според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В случая не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е отправено мотивирано искане от орган по приходите; наложеният запор е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, доколкото са налице данни за задължения в особено големи размери. Публичният изпълнител е извършил необходимите справки относно притежаваните от жалбоподателя активи, както и такива в Имотния регистър, а по отношение за предполагаемия размер на задълженията се е водил от преценката на ревизиращия екип и изложените в искане № Р – 2200 – 22200 – 05754 – 039 – 001 от 29.10.2020 г. аргументи.

В допълнение трябва да се посочи, че обезпечителните мерки, предмет на настоящето производство, касаят внесения данък от жалбоподателя по висящата ревизия. С обжалваното постановление публичният изпълнител е гарантирал, че оспорваният в хода на ревизионното производство няма да предприеме действия по възстановяване на плащането си.

По изложените съображения жалбата на Б. М. Г. Енд Ко е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание § 2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100,00 лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. Г. Енд Ко, немско командитно дружество, вписано в районен съд Т. под идентификационен номер DE[EИК], ЕИК [ЕГН] срещу Решение № ПО – 169 от 27.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53 – 00 - 2967 от 20.11.2020 г. на оспорвания срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № С200022 – 023 – 0003275 от 02.11.2020 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА Б. М. Г. Енд Ко, немско командитно дружество, вписано в районен съд Т. под идентификационен номер DE[EИК], ЕИК [ЕГН] да заплати на ТД на НАП - С. юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ:

